

Tekstur:
Randi

Myndir:
Kálmár

Bambus er ikki bara kendur í Havnini, har hann hevur búið meginpartin av sínum lívi. Hann hevur tikið myndir av øðrum enn havnarfólki, og nógvar vinir fekk hann sum skóti í væl meira enn ein mansaldur og kennir tí ein hóp av fólki bæði í Føroyum og uttanlands

Tey fægstu í Havn kennast við, um nakar spyr eftir Svend Poulsen. Svend Poulsen sjálvur letst heldur ikki um vón, tá hann verður nevndur við hesum navni. Hann eitur Svend Poulsen í fólkæftirlitinum, men verður at kalla ongantíð róptur annað enn Bambus.

- Bambus var mitt skótnavn, men navnið fekk eg kortini fyrr enn so. Tað kom av, at eg vaks so skjótt, rann upp á slokk. Trettan ára gamal var eg líka høgur sum nú, sigur Bambus.

Hann gloymir ikki aftur tann dagin, hann varð vígdur inn í skótarørsluna. Tað var hansara stóra ræðsla at skula doypast, ið tað varð kallað, tí vatn dæmdi honum einki.

- Ein sunnumorgun vórðu boðini givin, at eg skuldi niðan til Svartafoss. Teir vendu mær upp og niður, og høvdið varð koyrt inn undir fossin, sigur Bambus.

EINFALDARI

Tað var nógv praktiskari fyri hann seinni bara at nevna seg Bambus, tí harvið slappst undan misskiljingum. T.d. hendi tað fleiri ferðir, at postur til hansara endaði hjá Svend á Grundini - sum eisini at Poulsen - og Bambus fekk hansara post.

Navnið hevur fylgt honum alt lívið, og hann nýtti

Doyptur Bambus í Svartafossi

- Tað var mostir mín, sum avgjórði, at eg skuldi læra til fotograf, sigur Bambus, sum fyrr í mánaðinum fylti 70 ár. Hann greiðir her frá sínum arbeiði sum fotografur, frá skótalívinum og síni fortíð sum ítróttarmaður

tað eisini í sínum yrki sum fotografur.

Bambus er ein av rabarbum í Havn, og tey árin undantikin tá hann var uttanlands, hevur hann altíð búið í barnaheiminum í Tvørgøtu.

Sum ungur maður arbeiðdi Bambus sum skrivstovumaður, men longu tá hevði hann stóran áhuga fyri at taka myndir.

GIGGA ÁTTI HUGSKÓTIÐ

- Eg plagdi at læna fototólið hjá Tummas Jakku, manninum hjá Gigg, sum var mostir mín, og gekk so úti og tók myndir. Ein dag í

1945, beint sum kríggjð var av, sigur Gigg við meg, at eg átti at farið niður at lært til fotograf. Um eg ikki hevði áhuga fyri tí? Jú, tað hevði eg, og so fór eg heim at pakka. Gigg hevur dugað at sæð, at tað var tað rætta fyri meg, men foreldrunum dæmdi einki, sigur Bambus.

Bambus var ein av teimum mongu ungu føroyingum, sum fóru niður beint eftir heimsbardagan at fáa sær útbúgving, eftir at landið hevði verið avbyrgt bardagaárin.

- Eg fór við Gullfoss til Bergen, og haðani við svenskum toki til Keypmannahavnar. Hetta var

seinast í oktober 1945, sigur hann.

VÆL GEKK

Ta fyrstu tíðina gisti hann hjá familjuni hjá einum donskum skóta, hann hevði hitt á skótalegu í Danmark í 1935.

Hann kom til Danmarkar uttan frammanundan at vita sær nakað lærupláss.

- Eg kendi meg so hjálparleysan, visti hvørki út ella inn. Eg tosaði við nakrar fotografar, men tað gav einki úrslit.

- So fann eg uppá at seta meg í samband við Andersen, ið var formaður í felagnum hjá fotografunum. Jú,

hann vildi fegin tosa við meg, hevði ongantíð hitt nakran føroying áður. Maðurin var sera blíður, bað meg ringja aftur eina viku seinni, tí hann skuldi syrgja fyri, at eg fekk eitt lærupláss, sigur Bambus.

HJÁ KENDUM FOTOGRAFUM

Og Andersen so gjórði. Bambus fekk boð um at mæta í hvítum kitli 1. desember - ein mánað eftir, at hann var komin til Keypmannahavnar. Bambus fekk lærupláss hjá tí kenda kongliga hof-fotografinum Elfeldt. Tá hann hevði verið

har háltv tríðja ár, bjóðaði arbeiðsplássíð honum at halda fram og fáa 200 krónur um mánaðin, men Bambus segði nei takk. Hann skuldi ikki hava fastarbeiði, tí hann var komin til Danmarkar at fáa sær útbúgving.

So kom hann í samband við fru Lindequist, sum var privatfotografur hjá Ingrid Drotning og hevði nógva mótafotografering. Har arbeiðdi Bambus háltv annað ár sum leiðari fyri myrkamarsarbeiðinum og fór esini á skúla.

HENDINGARÍKT

- Tað var ein tíð við nógvum hendingum, meðan eg arbeiðdi hjá Elfeldt og Lindequist. Christian kongur doyði, og Fríðrikur kongur tók við. Svenski krúnprinsurin datt niður í flogfari, og tað vóru fleiri aðrar hendingar, sum bara Elfeldt slapp at taka myndir av.

Sjálvst um Bambus hevði sera gott arbeiði í Danmark, hevði hann onga ætlan um at halda fram har. Hann vildi heim aftur. Tí billaði hann Lindequist inn, at sjúka var í familjuni heima, so hann noyðdist til Føroya.

TIL SVØRÍKIS

So setti hann seg á súkkli

